

KRÍŽOVÁ CESTA
JEŽIŠ A EMAUZSKÍ UČENÍCI

Veľký piatok, 29. 3. 2024

Krížová cesta, ktorú držíš v rukách, vychádza z pastoračného projektu na rok 2024 diecézneho biskupa Mons. Františka Trstenského „Ježišova cesta do Emauz“. Domnievam sa, že môže pastoračne napomôcť v tomto pôstnom období prehĺbiť naše úsilie poznávať a milovať Krista. Je vytvorená formou dialógu medzi Ježišom a emauzskými učeníkmi. Ale treba si uvedomiť, že tými emauzskými učeníkmi sme aj my sami. Ježiš emauzským učeníkom, ktorí boli plní sklamaní a smútku, začal vysvetľovať Písma, všetko, čo sa naň vzťahovalo, a tak postupne vlieval do ich srdca nádej a ich srdcia sa rozhoreli, keď sa nimi cestou rozprával. To je mojím veľkým želaním aj pri tejto krížovej ceste, aby sa nám všetkým rozhoreli srdcia.

Ako sa ju modliť? Najlepšie by bolo, keby sa ju modlil kňaz (Ježiš) a ostatní veriaci (učeníci). Zastavenia sú postavené tak, že niečo hovorí Ježiš a niečo jeden alebo aj dvaja učeníci. Môžu sa všetky zastavenia pomodliť kňaz a dvaja veriaci alebo každé zastavenie sa môžu modliť kňaz a vždy iní veriaci.

ÚVODNÁ MODLITBA

Učeník: Drahý trpiaci Ježišu, v našej Spišskej diecéze putujeme spolu s tebou a emauzskými učeníkmi. Prežívame 2. etapu tejto cesty, ktorá je nazvaná „Zvrchovanosť Božieho slova“. Myslíme tu na to, ako si týmto dvom učeníkom vysvetľoval Písmo a všetko, čo sa v ňom na teba vzťahovalo. Práve nad tým chceme rozjímať pri tejto pobožnosti krížovej cesty na Veľký piatok. Prosíme ťa preto, kráčaj s nami ulicami nášho mesta (našej obce) a vysvetľuj nám Písma, všetko, čo sa na teba vzťahuje, aby sa nám otvorili oči, myseľ a srdce, aby sme ťa viac poznali a aby sme chápali zmysel tvojho utrpenia a vnímali tvoju nesmiernu lásku k človekovi – ku každému z nás. Kiežby sa nám srdcia rozhoreli ako vtedy emauzským učeníkom, keď si sa s nimi cestou rozprával.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami...

PRVÉ ZASTAVENIE

Súd - nevinný odsúdenec

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Učeník: Ježišu, prosíme ťa, vysvetli nám súdny proces s tebou. Prečo si musel byť súdený a odsúdený ako zločinec? Prečo teba nevinného poslal Pilát na ukrižovanie a zločinca Barabáša prepustil na slobodu? Prečo ten dav rozvášnených ľudí kričí: „Ukrižuj, ukrižuj ho!“?

Ježiš: Vo Svätom písme prorok Izaiáš predpovedá: „Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom, (a neotvoril ústa).¹“

Ja, ktorý som večným a spravodlivým Sudcom, postavil som sa pred ľudský súd a obvinili ma ako zločinca. Vzal som na seba nepravosť vás všetkých. Poznám vás, poznám všetky vaše hriechy a slabosti. Vzal som to všetko na seba. a preto som sa nechal súdiť a odsúdiť. Nemohol som inak, lebo milujem každého z vás. Keby som mal zomrieť hoci za jediného z vás, urobím to. Aj pre jedného – pre každého z vás dal by som sa súdiť a odsúdiť a zomrel by som, hoci aj za jediného.

Učeník: Ježišu, pomôž nám pamätať, že raz budeme stáť my pred твоjím spravodlivým súdom. Nie preto, aby sme sa báli, ale aby sme žili v nádeji, dôvere, ale aj v bázni pred tebou.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý si milosrdným Sudcom,
zmiluj sa nad nami...*

---

¹ Iz 53, 6 - 7

DRUHÉ ZASTAVENIE

Kríž – objatie kríža

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Ježiš: Aj o nesení kríža hovorí štvrtá pieseň o Pánovom služobníkovi: „Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strešaného Bohom a pokoreného.²“

Celý svoj život som šiel smerom ku krížu, neutekal som od kríža, ale šiel som k nemu. Až prišla táto hodina, chvíľa, keď som mal vziať na seba kríž, obťažný bôľmi a hriechmi vás všetkých. Kríž predom mňa hodili, ako by to bol len kus dreva, no pre mňa to bol nástroj vášho vykúpenia. Preto som si pred krížom kľakol, objal som ho a pobozkal, a tak som si ho vyložil na plecía. Tiež si spomeňte, čo som o kríži povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma.³“

Učeník: Ježišu, my robíme všetko preto, aby sme sa krížu vyhli. Dnešný človek má rád svoje pohodlie a len ťažko sa ho vzdáva. Keď sa máme vzdať pohodlia a vykročiť smerom k druhým do služby, sme nervózni, hneváme sa, kričíme, prečo nám tí druhí nedajú pokoj a nech sa každý stará sám o seba. Nevieme sa zdvihnúť a vykročiť, nechce sa nám, nevieme počkať trpezlivo, sme nevrlí v čakárňach, v obchodoch, v práci, na cestách, v autách, ale aj doma. Je to preto, lebo sme sebeckí a máme radi svoj komfort a svoje pohodlie. Odpusť nám to, Pane, ktorý s takou láskou berieš a nesieš kríž.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý objímaš kríž,
zmiluj sa nad nami...*

---

² Iz 53, 4

³ Lk 9, 23

TRETIE ZASTAVENIE

Ježišov prvý pád – Prečo padáme?

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Učeník: Pane, nesieš kríž, avšak ešte si len vykročil, prešiel pár krokov a už pod jeho ťarchou padáš. Prečo tento pád? Prečo pády v tvojom živote a prečo pády v našom živote? Vysvetli nám: prečo človek tak ľahko a často padá?

Ježiš: Pripomeniem vám tu slová 38. žalmu, v ktorom hriešnik prosí: „Nekarhaj ma, Pane, v svojom rozhorčení a netrestaj ma v svojom hneve, lebo tvoje šípy utkveli vo mne, dopadla na mňa tvoja ruka. Pre tvoje rozhorčenie niet na mojom tele zdravého miesta, pre môj hriech nemajú pokoj moje kosti. Hriechy mi prerástli nad hlavu a ťažia ma príliš, sŕa veľké bremeno. Rany mi zapáchajú a hnisajú pre moju nerozumnosť. Zohnutý som a veľmi sklúčený, smutne sa vlečiem celý deň.“⁴ Preto som aj ja zohnutý pod ťarchou kríža, preto sa s ním vlečiem a padám – pre hriechy, pre vaše hriechy, ktorých je také množstvo. Človek je slabý a hriešny, veľmi ľahko sa odvráti od správnej cesty. Dôležité je ale, aby sa dal na cestu pokánia, teda aby sa ku mne obrátil celým svojim srdcom.

Učeník: Najmilší Ježišu, veľa sme zhrešili, ja som veľa zhrešil; prosím, buď milostivý mne hriešnemu. Mám nádej len v tvojom nekonečnom milosrdenstve.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorého milosrdenstvo nemá hraníc,
zmiluj sa nad nami...*

---

⁴ Ž 38, 2-7

ŠTVRTÉ ZASTAVENIE

Stretnutie s matkou – pokora

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Učeník: Domnievam sa, drahý náš Pán a Učiteľ, že stretnutie s matkou Máriou ti prišlo veľmi vhod, hoci muselo byť aj veľmi bolestivé pre vás obidvoch – tak pre matku ako aj pre teba.

Ježiš: Moja matka – najmilší, môjmu Otcovi najbližší človek. Otec v nej našiel zaľúbenie pre jej poníženosť. Pripomínam vám tu opäť slová proroka Izaiáša: „Preto vám Pán sám dá znamenie: Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel! Mlieko a med bude jesť, až bude vedieť opovrhnuť zlým a voliť si dobré.⁵“ Stretnutie s mojou matkou na krížovej ceste bolo oázou na púšti krutého utrpenia. Vždy stála pri mne, vždy ochotná plniť Božiu vôľu v pokore a dôvere.

Učeník: Ježišu, chceme byť ako tvoja matka, ponížení, pokorní, čistí, chceme plniť Božiu vôľu tak ako ona, aby sme tiež mohli byť tvojou matkou, sestrou, bratom. Prosíme ťa, oslobod' nás od všetkej pýchy a namyslenosti a daj nám srdcia pokorné a tiché.

*Ukrižovaný Ježišu, Syn Panny Márie,
ktorý si tichý a pokorný srdcom, zmiluj sa nad nami...*

---

⁵ Iz 7, 14-15

PIATE ZASTAVENIE

Šimonova pomoc - nebezpečné pohodlie a blahobyt

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Ježiš: Šimon Cyrenejský je ďalší človek, ktorého som stretol na ceste s krížom. Hoci nechcel, stal sa mi pomocníkom na mojej ceste. Dnes sa žije v duchu hesla: nech sa každý stará sám o seba. No kniha Kazateľ hovorí: „Dvaja sú na tom lepšie ako sám človek: za svoju námahu môžu dostať väčšiu odmenu, a keď padnú, jeden zdvihne druhého. Beda však samému, keď padne! Nemá pri sebe druhu, čo by ho zodvihol.“⁶

Učeník: Asi rozumiem, Pane, čo nám chceš povedať: nemožno sa uzatvárať do seba a domnievať sa, že si vystačíme sami. Musíme vychádzať zo seba a navzájom si pomáhať. Každý sa môže ocitnúť v situácii, keď potrebuje pomoc, ale mal by byť aj ochotný pomôcť tým, ktorí to potrebujú. Materiálny blahobyt a pohodlie postupne vedú človeka k pocitu sebestačnosti a ilúzii o nepotrebnosti druhých. Je to však klam a pravda sa ukáže, akonáhle príde niečo ťažké, ako je napríklad vážna choroba, neúspechy, pády a pod. „Bohatý je ten, kto sa má dobre, kto je nasýtený materiálnym blahobytom a utrpenie pozná len z televízie.“⁷ Pyšného a bohatého je ťažko presvedčiť o tom, že potrebuje k dobrému a šťastnému životu druhých, keďže sa spolieha na klamlivé peniaze i blahobyt a druhých skôr používa, ako potrebuje.

Ježišu, nechceme byť sebcami, zahľadenými do seba, lesku peňazí a svojho pohodlia, ktorí sa mylne domnievajú, že sa zaobídu bez iných; naopak túžime byť ľuďmi lásky, vnímavými na potreby iných.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý si pokorne prijal pomoc od Šimona,
hoci si Boh, zmiluj sa nad nami...*

---

⁶ Kaz 4, 9-10

⁷ BENEDIKT XVI.: *Oslobodiť slobodu*. SSV, Trnava, 2023, s. 26.

ŠIESTE ZASTAVENIE

Veronikina šatka – dôstojnosť ženy a matky

Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Ježiš: Keď sa Veronika prediera cez zástup a utiera mi šatkou moju krvou a potom zaliatu tvár, myslím na zlatú abecedu o dobrej žene z Knihy prísloví: „Ach, ktože nájde ženu dobrú? Jej cena je nad perly. Bezpečnosť nachodí srdce jej muža v nej, bo núdze o zisk niet. (...) Chrabrosťou si prepasuje bedrá a zosilňuje svoje ramená. (...) Prehovoria jej ústa s múdrosťou, láskavé slová sú na jej jazyku.⁸“ Takou ženou je Veronika, ktorú vedie láska a tá jej dáva silu a odvahu, nebojí sa preto ani ľudských pohľadov, ani hrubých vojakov.

Učeník: Trpiaci Ježišu, skutočne obdivujeme túto ženu, plnú súcitu a lásky. Žena a matka drží úroveň spoločnosti. Muži bez žien sa veľmi ľahko stanú hrubými, vulgárnymi, tvrdými, ba až neľudskými. Ale pri jemnej, dobrej, citlivej, čistej a láskavej žene sa muž mení – je opatrnejší, citlivejší, tichší a vnímavjší. Ako veľmi naša spoločnosť potrebuje krásne, statočné a čisté dievčatá a ženy; ak u nás budú takéto dievčatá a ženy, nemusíme sa báť o našu budúcnosť.

Ježiš: „Prichádza hodina, vlastne nadišla hodina, keď sa povolanie ženy realizuje v plnosti, keď žena v ľudskej spoločnosti nadobúda význam, lesk a možnosti, aké dosiaľ nikdy nedosiahla. V tejto dobe ľudstvo prechádza prudkými zmenami, duchom evanjelia preniknuté ženy môžu veľmi pomôcť ľuďom, aby neochabovali.“⁹

Učeník: Ježišu, obdar našu krajinu dobrými a statočnými ženami, ktorých čisté srdcia budú pretekať nežnosťou a láskou.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý vtlačáš podobu svojej tváre do Veronikinej šatky,
zmiluj sa nad nami...*

---

⁸ Prís 31, 10-11.17.26

⁹ Koncilné posolstvo ženám (8. decembra 1965): ASS 58, s. 13 – 14.

SIEDME ZASTAVENIE

Ježišov druhý pád - odvaha vždy znova vstať

Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Učeník: Drahý náš Učiteľ, druhýkrát padáš. Druhý pád je ešte horší ako ten prvý a tlačí ťa k zemi; kľáčiš a modlíš sa.

Ježiš: Jób sa takto žaluje vo svojom vyznaní Bohu: „Tak sa duch môj teraz rozplýva nado mnou a súženia dni zachvátili ma. Moje kosti sú v noci naskrz zdrvené a moje žily spánku nemajú. On silou veľkou za šaty ma pridrža, za golier plášťa pevne drží ma. Ba do blata ma (ešte) uvrhol, že rovný som ja prachu, popolu. Keď kričím k tebe, ty mi neodpovedáš, hoc vzpriamil som sa, mňa si nevšímaš.¹⁰“ A môj milovaný syn páter Pio povedal: „Netraťte odvahu, keď zlyháte, ale povzbudíte sa novou dôverou a ešte hlbšou pokorou. Vaše znechutenie a sklúčenosť po hriechu sú dielom nepriateľa. Znamená to toľko, že sa mu vzdávate a priznávate svoju porážku. Ale vy tak neurobíte, lebo je tu milosť Božia, vždy pripravená pomôcť vám.¹¹“

Učeník: Ježišu, poznáme ten pocit z pádov, už nie raz sme ho zažili, lebo sme slabí a ľahko i často padáme. Vtedy v pokore kľáčime, hanbíme sa, odprosujeme a prosíme, aby si nám pomohol vstať z našich pokleskov. Daj Ježišu, aby sme nikdy neupadali do sebaľútosti a malomyseľnosti, ale vždy mali pohľad upretý na teba a mali odvahu vstať z našich pádov.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý kľáčiš pod ťarchou kríža,
zmiluj sa nad nami...*

---

¹⁰ Jób 30, 16-20

¹¹ Páter PIO: *Vlastnými slovami, výber z listov*. Trnava, Dobrá kniha, 2002, s. 79.

ÔSME ZASTAVENIE

Ježiš a plačúce ženy – radosť a nádej

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Učeník: Najláskavejší Ježišu, pri plačúcich ženách, ktorým hovoríš: „Dcéry Jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale sami nad sebou a nad svojimi deťmi¹²“, mi prichádza na myseľ starozákonná kniha Nárekky.

Ježiš: Áno, to je príznačné. Nájdeme tam, hneď na začiatku nasledujúce slová: „Ach, ako sedí osamelé mesto (kedysi) plné ľudu, postihol osud vdovy paniu národov, kňazná medzi krajinami ostala poplatnicou. Prehorko plače v noci, líca ma zaslzené, niet, kto by ju potešil zo všetkých jej milencov; priatelia ju opustili, prešli k jej nepriateľom. (...) Cesty Siona smútia, že niet pútnikov na sviatky: brány má však spustnuté. Žalostia jeho kňazi, jeho panny sú skľúčené a on? – ach, trpkó mu je!¹³“

Učeník: O nás Slovákoch sa hovorí, že sme takým uhundraným národom, vieme sami seba poľutovať, poľalovať sa, pošťažovať si, či pobedať. Hundreme na politiku, na Cirkev, na kňazov, na kolegov, a možno len tak, aby sme sa poľutovali. Asi aj preto je našou patrónkou Sedembolestná. Lenže Sedembolestná nie je ženou plaču a horekovania, ale je ženou dôvery a nádeje. A tak ani kresťania by určite nemali byť ľuďmi smútku, plaču a hundrania, práve naopak mali by byť nositeľmi nádeje, veď evanjelium je predsa radosná zvesť o našej spáse. Je jediný dôvod na plač a ním je hriech, no ani v tejto ľútosti by sme nemali dlho zotrvať, ale zdvihnúť sa a s dôverou hľadiť na Božie milosrdenstvo.

Prosíme ťa, Ježišu, naplň naše srdcia dôverou a nádejou, nauč nás nehundrať a nelamentovať nad všetkým.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý si spolu s Máriou našou jedinou nádejou,
zmiluj sa nad nami...*

---

¹² Lk 23, 27

¹³ Nár 1, 1-4

DEVIATE ZASTAVENIE

Ježišov tretí pád – hltáť prach zeme

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečím ti...

Ježiš: To, ako som vyzeral ja, Syn človeka, pri treťom páde, vystihuje prorok Izaiáš: „Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili. Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného.¹⁴“

Učeník: Drahý Pane Ježišu, pri treťom páde si ťa predstavujeme ležiaceho a plaziaceho sa po zemi, pritisnutého krížom a hltajúceho prach zeme. Pripomína nám to slová, ktoré Pán Boh adresoval v raji hadovi po prvom hriechu: „Na bruchu sa budeš plaziť a prach zeme hltáť po celý svoj život¹⁵“. Skutočne si vzal na seba celú zlobu ľudstva všetkých čias, celú ohyzdnosť hriechu a preto hltáš prach zeme. Chceš, aby sme pochopili, aby sme spoznali, aký zlý je každý hriech, že hriech ničí lásku a život, spôsobuje rozdelenie medzi nami a Bohom, medzi ľuďmi navzájom, ba dokonca i medzi nami a ostatným stvorenstvom.

Ježišu, daj aby sme neboli ľahostajní voči nijakému hriechu, pretože každý hriech je zlom a každý hriech ťa tlačí do prachu.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý pre naše hriechy hltáš prach zeme,
zmiluj sa nad nami...*

---

¹⁴ Iz 53, 2b.-4

¹⁵ Gn 3, 14b.

DESIATE ZASTAVENIE

Stŕhanie šiat – pocit hanby

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Učeník: Ježišu, náš Majster, domnievam sa, že stŕhanie šiat ti spôsobilo dvojakú bolesť. Tou prvou bolo obnovenie rán po bičovaní, ktoré sa strhnutím šiat znova rozjatrili a otvorili. A nemyslím si, že to vojaci robili nejako ohľaduplne, skôr naopak, bezcitne a tvrdo. Stŕhanie šiat ti však spôsobilo aj druhú bolesť, a to pocit hanby, keď si tam obnažený stál pred celým davom ľudí, ktorí ti boli blízki, ale aj pred úplne cudzími ľuďmi.

Ježiš: Skutočne, bol to hrozný pocit, ktorý som vtedy zažíval: pohľady ľudí, hanba, potupa, poníženie, výsmech, pľuvance, bolesť rozjatrených rán. Hriechy nečistoty veľmi poškvŕňujú ľudské telo, ktoré je Božím chrámom. Toto sa udialo práve pre všetky hriechy nečistoty. Mnohí ľudia dnes páchajú hriechy nečistoty a tvária sa, akoby všetko bolo v poriadku a pritom sa vyhovárajú na novú modernú dobu, v ktorej sa vraj žije ináč ako kedysi. Môj milovaný apoštol sv. Pavol to veľmi dobre napísal v Liste Galaťanom: „A skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tomto vám vopred hovorím, ako som už povedal, že tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo. Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Proti tomuto zákona niet.¹⁶“

Učeník: Ježišu, s bolesťou si uvedomujeme vážnosť tvojich slov i slov sv. Pavla. Hanbíme sa za všetky hriechy nečistoty. Prosíme ťa, daj aby sme si uvedomovali, aké krásne sú čisté srdcia, čisté telá a čisté vzťahy.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý stojíš obnažený pred zrakom všetkých ľudí,
zmiluj sa nad nami...*

---

¹⁶ Gal 5, 18-23

JEDENÁSTE ZASTAVENIE

Nemilosrdné pribíjanie – dar slobody

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Ježiš: Pribíjanie je naozaj krutou bolesťou a vojaci to robili tak nemilosrdne. Vlastne pribíjať človeka na kríž sa asi ani inak nedá, len nemilosrdne, vyplýva to zo samej podstaty pribíjania. Najskôr pribili jednu ruku, potom mi nasilu ťahali druhú, aby im zapasovala na vopred vyvítanú dieru. Tak ju napínali, že mi vyklúbili rameno. Potom ju pribili. Následne ma ťahali za nohy a jedným klincom ich pribili o drevo kríža. Bol som na kríži natiahnutý ako tetiva na luku. To všetko z lásky k vám.

Učeník: Keď ťa vidím, drahý Ježišu, pribitého na kríži, myslím na tak často zneužívaný dar slobody.

Ježiš: Áno, zriekol som sa slobody až do takej miery, že som sa nemohol ani pohnúť. Urobil som to pre tých, ktorí tak často kričia: „Som slobodný, môžem si robiť, čo chcem!“ Človeče, ja ti naopak hovorím: „Práve preto, že si slobodný, nemôžeš si robiť, čo chceš.“ Spomeňte si na slová svätého apoštola Pavla: „Lebo vy ste povolaní pre slobodu, bratia, len nedávajte slobodu za príležitosť telu, ale navzájom si slúžte v láske¹⁷.“ Tí, čo volajú po falošnej slobode, ktorá je vlastne svojvôľou, tak ľahko zašliapu lásku. Akonáhle si začíname robiť, čo chceme, v tej chvíli začíname šliapať po láske. Manžel a otec, ktorý si robí, čo chce, šliape po láske k Bohu, manželke i deťom. Manželka, ktorá si robí, čo chce, šliape po láske k Bohu, manželovi i deťom. Kňaz, ktorý si robí, čo chce, šliape po láske k Bohu i k veriaci. A takto by sme mohli pokračovať. Nezneužívajte dar slobody, práve naopak, užívajte tento dar tak, aby ste si navzájom slúžili v láske.

Učeník: Ježišu, odpusť nám každý okamih, keď sme slepo išli za svojou vôľou a nepýtali sme sa teba, čo ty chceš. Daj nám pochopiť, že v tvojej vôli je náš pokoj.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý si kruto pribíjaný na kríž,
aby si nám ukázal hodnotu lásky, zmiluj sa nad nami...*

---

¹⁷ Gal 5, 13

DVANÁSTE ZASTAVENIE

Pán Ježiš na kríži zomiera – ticho a vdácnosť

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Učeník: Ježišu, som rád, že si mŕtvy; som rád preto, lebo už netrpíš. No som aj veľmi smutný a sklamaný. Nerozumiem, prečo sa to stalo. Chcel som ťa nasledovať a teraz si mŕtvy. Čo bude ďalej, čo bude so mnou, čo bude s nami?

Ježiš: „Veru, veru, hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo, Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život nenávidí na tomto svete, zachráni si ho pre večný život. Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje! A kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude mne slúžiť, toho poctí Otec. Teraz je moja duša vzrušená. Čo mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Veď práve pre túto hodinu som prišiel.¹⁸“ Tak sa stalo, ako sa stať malo, ako bola vôľa môjho Otca, aby bol zachránený človek. A tak posledné, čo zaznie z mojich úst pred smrťou sú slová: „Je dokonané¹⁹“ (*chvíľa ticha*)

Učeník: Najdrahší Pane, všetko stíchlo. A aj my mlčky hľadáme na teba mŕtveho, visiaceho na kríži. Čo môžeme povedať? Musíme len mlčať. A predsa v srdci sa rodí nádej, radosť a obrovská vdácnosť. Ďakujeme, najdrahší Pane, ďakujeme za dielo vykúpenia, ďakujeme, že nás miluješ až do krajnosti.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý si dokonal dielo vykúpenia ľudstva,
zmiluj sa nad nami...*

---

¹⁸ Jn 12, 24-26

¹⁹ Jn 19, 30

TRINÁSTE ZASTAVENIE

Sňatie z kríža - Prečo? Prečo, ľudia?

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Učeník: Mŕtve telo Pána Ježiša zložili z kríža a položili do rúk Matky Márie. Drží ho v náručí, hladí, prezerá si ho: je celé posiate ranami, od hlavy, na ktorej bola trňová koruna, až po päty, ktoré boli pribité na kríž. Potom sa pozrie do diaľky, akoby hľadela do budúcnosti, akoby pozerala na všetkých ľuďí všetkých čias, akoby pozerala na mňa. v jej pohľade čítam otázku: „Prečo? Prečo ľudia?“

Ježiš: Moja Matka mi nie je blízka len tým, že ma nosila pod srdcom a porodila, je mi blízka aj tým, ako dôveruje môjmu Otcovi a ako dokáže plniť Božiu vôľu. Spomeňte si, čo som sa raz opýtal: „Kto je moja matka a kto sú moji bratia?“ Potom som vystrel ruku na tých, ktorí ma počúvali a povedal som: „Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo každý, kto plnú vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach, je môj brat i sestra i matka²⁰.“ A tak je Mária mojou matkou vo fyzickom aj duchovnom zmysle. Preto je i veľmi blízka, lebo je pokorná a poslušná, úplne podriadená a odovzdaná Božej vôli. Je len prirodzené, že ju to stálo veľa bolesti a obety, moja matka skutočne veľa trpela a veľa obetovala, no vždy bola plná dôvery v Boha.

Učeník: Drahá naša nebeská Matka, Matka Sedembolestná, patrónka nášho národa, ďakujeme ti za tvoj príklad dôvery a odovzdanosti do vôle Božej. My máme tak málo dôvery, tak sa bojíme kríža a tak často sa spoliehame viac na svoje sily a schopnosti, než na Božiu pomoc. Nauč Matka viac dôverovať, dennodenne sa odovzdávať do Božej vôle a pokorne ju prijímať a naplňovať.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorého mŕtve ranami posiate telo drží Mária v rukách,
zmiluj sa nad nami...*

---

²⁰ Mt 12, 48-50

ŠTRNÁSTE ZASTAVENIE

Pochovanie – nová nádej

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti...

Ježiš: Môj pohreb bol úplne jednoduchý, nemal som ani hrobové miesto, preto ma pochovali do cudzieho hrobu a urobili to len narýchlo a potichu, keďže bol predvečer sviatkov. Nebola to žiadna slávnostná rozlúčka. Udivuje ma, ako niekedy ľudia okolo pohrebov vymýšľajú, čo všetko chcú a na akých nepodstatných veciach im záleží. Pritom by mali počas svojho života a pred svojou smrťou myslieť na jediné: na spásu svojej duše. V knihe Náreky sa píše: „Dobrý je Pán k tým, čo dúfajú v neho, k duši, ktorá ho hľadá. Dobré je ticho čakať Pánovo spasenie.²¹“ Keď ma uložili do hrobu, na ktorý privalili veľký balvan, všetci si mysleli, že je koniec, že je po všetkom. To bol a je veľký omyl ľudstva, myslieť si, že Boh je mŕtvy. Mnohí už Boha chceli pochovať, no pochovaní boli oni. Ako môže byť mŕtvy ten, ktorý je pôvodcom života, ktorý je samým Životom? Preto som prišiel na svet, „aby mali život a aby ho mali hojnejšie.“²² „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. a nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky.“²³

Učeník: Ježišu, ktorý sám si Životom, naplň nás vierou a nádejou. Tu, pri prázdnom hrobe a odvalenom kameni, práve tu sa ukazuje zmysel a význam našej viery. V tebe je naša nádej. Nechceme vkladať svoju dôveru do pozemských vecí, do blahobytu a peňazí, nechceme si zakladať na majetku, ktorý je pomimuteľný; chceme všetku svoju dôveru a nádej vkladať do Teba, do tvojich slov, ktoré sú pre nás istotou, ktoré vlievajú svetlo do tmy, ktoré sú slnkom našich dní. Ježišu, prosíme ťa, daj nám väčšiu vieru v teba a vo večný život.

*Ukrižovaný Ježišu, ktorý premáhaš bolesť a smrť,
zmiluj sa nad nami...*

---

²¹ Nár 3, 25-26

²² Jn 10, 10

²³ Jn 11, 25

ZÁVEREČNÁ MODLITBA

Učeník: Ježišu, ďakujeme ti za dnešnú pobožnosť krížovej cesty, ďakujeme ti, že si nám vysvetľoval Písma - všetko, čo sa na teba v celom Písme vzťahuje. Cítili sme a cítime, ako sa nám pritom rozpaľujú, rozhorievajú naše srdcia, ktoré si zapálil svojou láskou. Nechceme zostať ľahostajnými a nedbalými voči toľkému dobru a toľkej láske, práve naopak, plní vďačnosti túžime odpovedať našou láskou v každodennom živote. Ty žízniš, Pane, si smädný po našej láske a my túžime tento tvoj smäd uhasiť. Prosíme, drahý náš Pane, zostaň s nami. Zostaň s nami dnes a zostaň s nami aj zajtra, zostaň s nami po všetky dni nášho života. Amen.

Na úmysel Sv. Otca...